

**Serafim
(1540-1604)**

Făcea parte dintr-o familie săracă. La naștere a primit numele Felice Rapagnano. La vârsta de 16 ani este primit ca frate laic în Ordinul Fraților Minori Capucini. A dat mereu dovadă de bunătate, umilință, puritate și mortificare. În 1590 s-a stabilit la Ascoli Piceno, având misiunea de frate cerșetor, lucru care i-a permis să viziteze toată populația din Ascoli. Avea capacitatea de a scruta sufletele, și dădea sfaturi celor care recurgeau la el. Avea o devoțiune profundă față de crucifix, rozariu și Sfântul Sacrament. A fost beatificat de Papa Benedict al XIII-lea în 1729 și canonizat de Papa Clement al XIII-lea în 1767.

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

*Calendarul săptămânii
7-14 octombrie 2018*

7	D	DUMINICA A 27-A D.P.A.; Sf. Fc. Maria, Regina Rozariului
8	L	Sf. Pelagia, fc. m. Ss. Dionisiu, ep. și îns., m. *;
9	M	Ioan Leonardi, pr. *; Abraham, patriarh
10	M	Sf. Daniel Comboni, ep. Ss. Ioan al XXIII-lea, pp. *;
11	J	Filip, diacon; Alexandru Sauli, ep.
12	V	Ss. Serafim, clg.; Felix al IV-lea, pp.
13	S	Sf. Romeo, ep.; Fer. Alexandrina
14	D	DUMINICA A 28-A D.P.A.; Ss. Parascheva de la Iași, fc.; Calist I, pp.m.

Gândul săptămânii

“Cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu trec pe lângă bucurie și nu știu cum să întâmpine suferința.” (Fericitul Vladimir Ghika)

7 octombrie 2018 • DUMINICA A 27-A D.P.A. • Sf. Fc. Maria, Regina Rozariului

LECTURA I

Ei vor fi amândoi un singur trup.

Citire din cartea Genezei 2,18-24

Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur. Îi voi face un ajutor pe potrivă lui”. Domnul Dumnezeu a plămădit din pământ toate animalele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om, ca să vadă cum le va numi. Și orice nume pe care avea să-l dea omul fiecărei ființe vii, acela era numele ei. Omul a pus deci nume tuturor animalelor, păsărilor cerului și tuturor ființelor câmpului. Dar omului nu i s-a găsit un ajutor pe potrivă lui. Și Domnul Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc asupra omului și el a adormit. Și a luat una din coastele sale și a închis locul ei cu carne. Domnul Dumnezeu a făcut o femeie din coasta pe care o luase din om și a adus-o la om. Și omul a zis: „Aceasta, în sfârșit, este os din oasele mele și carne din carnea mea. Aceasta se va numi femeie, pentru că din bărbat a fost luată”. De aceea, îi va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi un singur trup.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 127(128),1-2.3.4-5.6 (R.: cf. 5)

R.: Să ne binecuvânteze Domnul în toate zilele vieții noastre!

Fericțiți toți cei care se tem de Domnul și umblă pe căile sale! Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; vei fi fericit și toate îți vor merge bine. **R.**

Soția ta va fi ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi vor fi ca vâstarele măslinului împrejurul mesei tale. **R.**

Iată, așa va fi binecuvântat omul care se teme de Domnul! Să te binecuvânteze Domnul din Sion, ca să vezi fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale. **R.**

Și să vezi pe fiii fiilor tăi! Pace peste Israel! **R.**

LECTURA A II-A

Și cel care sfințește și cei sfințiți, toți au aceeași origine.

Citire din Scrisoarea către Evrei 2,9-11

Fraților, vedem că cel care a fost „cu puțin mai mic decât îngerii”, Isus, pentru că a suferit moartea, este „încununat cu măreție și cinste”, întrucât, prin harul lui Dumnezeu, el a suferit moartea pentru fiecare om. Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la glorie, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor. De fapt, și cel care sfințește, și cei sfințiți, toți au aceeași origine. De aceea nu se rușinează să-i numească frați.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

1In 4,12b

(Aleluia) Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și iubirea lui în noi este desăvârșită. (Aleluia)

EVANGHELIA

Ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 10,2-16

În acel timp, s-au apropiat de Isus fariseii și, ca să-l pună la încercare, îl întrebau dacă îi este permis unui bărbat să-și lase femeia. Isus, răspunzând, le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?” I-au spus: „Moise a permis să scrie un act de despărțire și s-o

lase”. Isus le-a spus: „Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris porunca aceasta. Însă, de la începutul creației, Dumnezeu «i-a făcut bărbat și femeie; de aceea omul își va părăsi tatăl și mama și se va uni cu soția lui

și cei doi vor fi un singur trup», astfel încât nu vor mai fi doi, ci un singur trup. Prin urmare, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!” Acasă, discipolii l-au întrebat din nou despre aceasta. El le-a spus: „Oricine își lasă femeia și se căsătorește cu alta comite adulter cu ea. Și dacă ea, lăsându-și bărbatul, se căsătorește cu un altul, comite adulter”. Îi aduceau copii ca să-i atingă, dar discipolii îi certau. Văzând aceasta, Isus a fost cuprins de indignare și le-a spus: „Lăsați copiii să vină la mine, nu le interziceți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu! Adevăr vă spun, cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea”. Și, luându-i în brațe, îi binecuvânta punându-și mâinile peste ei.

Cuvântul Domnului

Învățătura restauratoare propusă de Isus Cristos abordează, în această duminică, o temă fundamentală pentru societate: este permis unui bărbat să-și lase femeia? Problema este spinoasă și ea vine din partea unor farisei doritori nu de o dezbatere reală, ci mai curând să-l pună pe Mântuitorul la încercare spre a-l compromite.

Se știe că și pe timpul lui Isus dezbaterea acestei probleme era foarte aprinsă. Opiniile cele mai importante proveneau de la reprezentanții a două „școli”. Pe de o parte Rabi Hillel, un fariseu liberal, accepta mai toate motivele invocate pentru despărțirea unui bărbat de soția sa. Dimpotrivă, Rabi Șammai, de tendință rigoristă, nu admitea decât pentru un număr foarte mic de motive ca doi soți să se despartă. În plus, potrivit Legii, doar bărbatul îi revenea dreptul de a-și repudia soția. Or, Șammai era unul dintre puținii responsabili care luau apărarea femeii în acea societate patriarhală. Așadar, optând pentru oricare din cele două opinii, Isus risca să fie catalogat drept laxist sau rigorist. El, însă, nu se lasă prins în cursa interlocutorilor Lui. Învățătorul îi trimite, mai întâi, la sursa acestei dezbateri: Ce v-a prescris Moise? Drept răspuns fariseii citează prescrierea din Legea lui Moise potrivit căreia bărbatul... să redacteze un act de despărțire (Dt 24,1). Isus știa, însă, bine că tradiția iudaică, printr-o astfel de abordare pur juridică, denatura profund intenția originală a Creatorului. De aceea Isus, trecând dincolo de tradiție, face apel la intuiția textului fondator al instituției familiei. Creați bărbat și femeie, primii

oameni devin doar în această formă complementară, potrivit celorlalte două lecturi, chip al lui Dumnezeu, chip în care se înrădăcinează măreția legăturii lor. Această intuiție îi permite lui Isus să concludă: De aceea [...] ei nu mai sunt doi, ci unul singur. Așadar, bărbatul și femeia au vocația de a fonda o celulă familială autonomă. Cuplul pe care îl alcătuiesc devine o unitate fundamentală, născută deopotrivă din relația lor de iubire și din cea conjugală. Această unitate primordială, fondată pe planul lui Dumnezeu, este o realitate ce trebuie salvată cu orice preț. Doar în acest fel poate fi explicată insistența lui Isus: Deci ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!

Dar, calea pe care Isus a deschis-o este mult mai exigentă decât punctele de vedere umane. Rigoarea exigențelor sale îi surprinde până și pe ucenici care, acasă, continuă dezbaterile începând cu fariseii. Ei abordează problema recăsătoririi celor divorțați. Or, potrivit lui Isus, atât bărbatul cât și femeia, dacă se despart și, ulterior, se recăsătoresc cu alte persoane, comit „adulter”. O astfel de remarcă este suficientă pentru a arăta că viziunea lui Isus cu privire la divorț a fost însușită și aplicată de către Biserică din primele veacuri și până în ziua de azi. Pe de altă parte, Biserica s-a văzut mereu nevoită să evite o abordare exclusiv „legalistă” a problemei divorțurilor și să se aplece cu grijă maternă asupra celor părăsiți, marginalizați ori asupra păcătoșilor care se convertesc.

Pr. dr. Tarciziu Șerban